

- h) Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Udskrivningen af Skolerne og om den offentlige Confirmation.

Mødet hævet Kl. 2¹/₄

12te Møde.

Lørdagen den 20. October.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden. Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg anmelden, at jeg fra Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Blfr. (W. Schøler) har modtaget en Protest fra 29 Haandværkere i Ringkjøbing mod et Andragende fra Bælgerforeningen i Kjøbenhavns Amts 4de Blfr., hvilket Andragende vil blive hentlagt paa Thingets Bord, og at Rigsdagsmanden for Ribe Amts 3die Blfr. (Lindhart) har tilstillet mig et Andragende fra Kønner Guldbergs Enke i Ribe om for Fremtiden at maatte beholde den Pension, som tidligere har været hende tilstaaet. Dette Andragende vil efter Begjæring blive afgivet til Finantsudvalget.

Efter Dagsordenen skal jeg give Ordet til den ærede Finantsminister, der forelægger: Forslag til Lov, angaaende den directe Indførsel fra andre Verdensdele, samt angaaende Tarifen for Lastpenge.

Finantsministeren. Det vil være i det ærede Things Grindring, at den Sag, som det nærværende Lovforslag angaaer, har været Gjenstand for Forhandling næsten i ethvert af de tidligere Rigsdagsmøder, men at det tillige kun har været Gjenstand for Behandling saagodt som alene hvad Formen angaaer, hvorimod man, paa Grund af Forholdenes Stilling, afholdt sig fra en dybere Indgaaen i Realiteten. Som bekendt blev der ved Placa-

ten af 27de Marts 1844 fastsat visse Begunstigelser for den directe overførsle Handel paa en noget afvigende Maade fra hvad der i Maaret 1842 først her er blevet indført, og disse Begunstigelser bleve tilstaaede indtil Udgangen af 1848. Fra den Tid af ere de successivt ved enkelte Lovbud blevne udvidede til at gjælde paa samme Maade indtil Udgangen af indværende Finantsaar. De Grunde, som der fra Regjeringens Side stiede ere blevne anførte, for ikke at gaae ind paa en Døftelse af denne Sags Realitet, men at indskrænke sig til af formelle Grunde kun at forlange det, som indtil 1848 havde fundet Sted, vare væsentlig hentede derfra, at de politiske Forviklinger ikke tillode at give Hertugdømmenes Repræsentation Leilighed til at yttre sig om dette Spørgsmaal, som for det ene Hertugdømmes, nemlig Slesvigs, Vedkommende af Hensyn til Hønsborg var af en meget indgribende Interesse. Disse Hensyn ere nu ikke længere tilstiede, og Regjeringen har derfor troet, at det var Blikt nu at bringe denne Sag under Overveielse i sin Realitet, og den har fundet sig saameget mere opfordret dertil, som man baade selv var af den Mening og kunde antage, at Fleerheden, ialtsald med Undtagelse af en enkelt Byes Handelsstand, var af den Mening, at den nærværende Form for den directe Handels Begunstigelser paa ingen Maade var ønskelig, og at det derfor paa ingen Maade var tilraadeligt at see den vedblive i længere Tid end høist nødvendigt. Regjeringen har imidlertid, ved at tage denne Sag under Overveielse i Realiteten og nu at søge at bringe den til Afgjørelse, ikke overseet, at denne Sag frembyder væsentlige Vanskeligheder, idet man ikke kan behandle dette Anliggende ved en enkelt Folkerepræsentation, men skal behandle den paa eengang med den danske Rigsdag og med begge de paagjældende Hertugdømmers Stændersforsamlinger. Jeg har imidlertid antaget, at, skjøndt der heri laae Vanskeligheder, indeholdtes dog hert, ifølge Sagens Bestaafenhed, ingen absolut Hindring, idet der vistnok kunde antages at være en tilstrækkelig Opfordring for de forskjellige Forsamlinger, navnlig Rigsdagen, til at komme overeens med Regjeringen i den Omstændighed, at hvis man ikke kom til